

**พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

**Learning Behaviors of Students Majoring in Psychology at the Faculty of
Education, Ramkhamhaeng University**

อุบลรัตน์ เฟิงสติกย์¹



บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา (2) เปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีอายุ ชั้นปีที่เรียน และลักษณะการเข้าเรียนต่างกัน (3) ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้พฤติกรรมการเรียนเป็นตัวทำนาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 366 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .772 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบแบบ LSD และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมภายในด้านเจตคติทางการเรียนอยู่ในระดับสูงที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมภายนอกด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้อยู่ในระดับต่ำที่สุด 2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนภาพรวมและพฤติกรรมภายนอกไม่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมภายในมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีลักษณะการเข้าเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนภาพรวม พฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3. พฤติกรรมการเรียนสามารถพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเรียน มหาวิทยาลัยรามคำแหง นักศึกษาวิชาเอกจิตวิทยา

ABSTRACT

The objectives of this research were: (1) to study learning behaviors of students majoring in psychology, (2) to compare learning behaviors of students in terms of age, year of study, and class attendance behaviors, (3) to predict academic achievement on the basis of learning behaviors. The sample group consisted of 366 psychology students who were studying in the first semester of the academic year 2012 at the Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, selected by the simple random sampling method. The research instruments were a questionnaire with 20 items eliciting data concerning learning behaviors, with a

¹ รองศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

reliability level of .772. The statistics used to analyze the data were: mean score, standard deviation, one-way ANOVA, LSD's test, and simple regression. Findings were as follows: 1. Learning behaviors were found to be evinced at a moderate level. The mean score for internal behaviors in the aspect of learning attitudes was found to be at the highest level. The mean score of external behaviors in the aspect of using techniques to search for knowledge was at the lowest level. 2. The students who differed in age did not exhibit corresponding differences in learning behaviors. The students who differed in year of study exhibited no differences in overall learning behavior and external behaviors. However, the students who differed in year of study exhibited concomitant differences in internal behaviors at the 0.05 level of significance. The students who differed in class attendance behaviors displayed parallel differences in overall learning behaviors, internal behaviors, and external behaviors at the 0.05 level of significance. 3. Learning behaviors could predict academic achievement scores at 20 percent.

Keywords : learning behaviors, Ramkhamhaeng University, students majoring in psychology

บทนำ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่ทุกคนและทุกวัยที่ต้องการจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม สามารถเข้าเรียนได้โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน เปิดรับนักศึกษาไม่จำกัดจำนวน ไม่บังคับเวลาในการเข้าชั้นเรียน (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541) นักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงมีคุณวุฒิและวัยวุฒิที่ต่างกัน แม้แต่ความตั้งใจ แรงจูงใจ หรือเหตุผลในการเข้าเรียนก็ต่างกัน บางคนอาจต้องการนำความรู้ไปแก้ไขปัญหการปฏิบัติงาน บางคนต้องการรับวุฒิปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเพื่อปรับขึ้นเงินเดือน บางคนต้องการเพื่อนใหม่และเลือกที่จะร่วมทำกิจกรรมทางสังคม หรือบางคนมุ่งมั่นอย่างจริงจังที่จะได้รับความรู้และทักษะต่าง ๆ (สุวัฒน์, 2545) นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ว่าจะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน สามารถรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยได้โดยผ่านระบบการสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต ระบบบริการสารสนเทศทางโทรศัพท์พื้นฐาน ระบบบริการสารสนเทศทาง SMS การใช้บริการตำราอิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) ระบบ RU cyber classroom ระบบ Course on Demand การสอนผ่านโทรศัพท์มือถือ การสอบในระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Testing) (สุชาติ, 2549) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ให้กับนักศึกษา ซึ่งเป็น

การศึกษาผ่านทางเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนโดยไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียน เรียนโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ เป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ให้ความเสมอภาคทางการศึกษา จัดเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้เกิดขึ้นได้ในทุก ๆ ที่ (ระวีวรรณ, 2549) จากลักษณะการเรียนการสอนที่ไม่บังคับเวลาเรียน รวมทั้งมหาวิทยาลัยได้ให้บริการข้อมูลต่าง ๆ ส่งผลทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นผู้เรียนต้องพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ต้องมีความพร้อมในการเรียน มีจุดมุ่งหมายในการเรียน สามารถคาดหวัง สร้างแรงจูงใจ สร้างแผนผังในสิ่งที่เรียน ต้องจัดระบบความคิด ควบคุมแรงขับ รู้จักสร้างแรงเสริม ตลอดจนเรียนรู้เทคนิคเพื่อให้สามารถเลือกเรียนตามความถนัดและความต้องการของตน (Crain, 1992; Huffman et al., 1995) และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2541 มาตรา 7 ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชาที่ผู้ศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมาเข้าชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัยจัดให้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้ส่งผลให้ระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีลักษณะเฉพาะ โดยมี "อัตลักษณ์ คือ ผลิตภัณฑ์ให้มีความรู้คู่คุณธรรม" และ "เอกลักษณ์ คือ การเป็นมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชา" (มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

ออนไลน์) รวมทั้ง ได้ทำให้ระบบการเรียนและลักษณะ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความแตกต่าง ไปจากสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ โดย อ้อมใจ (2551) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาในระดับ อุดมศึกษาส่วนใหญ่จะรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย และมีอายุระหว่าง 18-22 ปี นักศึกษาในแต่ละชั้นปีมีลักษณะที่ต่างกัน คือ ชั้นปีที่ 1 นักศึกษาหวังความสำเร็จในเชิงวิชาการ ต้องการเข้าใจ ตนเอง แสวงหาเอกลักษณ์ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น จึง ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วน ใหญ่มักจะไม่พอใจมหาวิทยาลัยทำให้สร้างกลุ่มย่อย ขึ้นมาเป็นวัฒนธรรมกลุ่มเพื่อน และชั้นปีที่ 3 มีวัฒนธรรม และความเป็นอยู่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชัดเจน ส่วนชั้น ปีที่ 4 นักศึกษาให้ความสนใจออกไปจากมหาวิทยาลัย สนใจเรื่องส่วนตัว และการใช้ชีวิตหลังการเรียนจบ อาจ กล่าวได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหลาย ลักษณะที่แตกต่างไปจากนักศึกษาของสถาบันการศึกษา อื่น ๆ เช่น อายุที่เริ่มเข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 บางคนอาจจะมีอายุมากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ บางคนไม่เคยเข้า เรียนแต่อ่านตำราเรียนด้วยตนเองและเข้าสอบตามที่ มหาวิทยาลัยกำหนดและสอบผ่านได้ผลการเรียน ก่อนข้างดี บางคนใช้เวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ใน มหาวิทยาลัยมากกว่าการเข้าเรียน บางคนมีภารกิจที่ ต้องรับผิดชอบมากทำให้ไม่มีเวลาสำหรับการเข้าเรียน หรือการอ่านตำราเรียน นักศึกษาที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียน และมีปัญหาในการเรียนจะใช้เวลาทำความเข้าใจใน เนื้อหาวิชาค่อนข้างมาก ขณะเดียวกัน นักศึกษาที่มี โอกาสเข้าเรียน บางคนอาจมีปัญหาการปรับตัวหรือมี พฤติกรรมการเรียนที่ไม่เหมาะสม บางครั้งไม่กล้าที่จะ ติดต่อกับอาจารย์ผู้สอน บางคนไม่รู้วิธีการที่จะติดต่อกับอาจารย์ ส่วนการเข้าสอบนั้น ได้มีนักศึกษาบางคน ลงทะเบียนเรียนแต่ไม่เคยเข้าเรียน เมื่อถึงกำหนดการ สอบนักศึกษาได้เข้าสอบโดยไม่อ่านตำราเรียน บางคน เข้าเรียนและอ่านตำราเรียนอย่างสม่ำเสมอ แต่เมื่อถึง เวลาสอบไม่สามารถเข้าสอบได้ตามที่มหาวิทยาลัย กำหนด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนค่อนข้างมาก ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ อุบลรัตน์ (2554) ที่พบว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชา PC 393 จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียน

ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปจำนวน 12 คน เข้าสอบไล่จำนวน 43 คน และผลการสอบของนักศึกษาที่สอบได้เกรด ต่ำมาก (G) จำนวน 2 คน เป็นนักศึกษาที่อ่านตำราเรียน ด้วยตนเอง นักศึกษาที่สอบได้เกรดผ่าน (P) มีจำนวน 4 คน เป็นนักศึกษาที่ศึกษาตำราด้วยตนเองจำนวน 2 คน และเข้าเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปจำนวน 2 คน และจาก จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบ 43 คนนั้น สอบไม่ผ่าน (F) จำนวน 37 คนหรือร้อยละ 86.05 นอกจากนั้น หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (จิตวิทยา) ซึ่งเป็นหลักสูตรหนึ่งของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มี บางกระบวนการวิชาที่นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา จำเป็นต้องได้รับการฝึกทักษะ ทำให้นักศึกษาต้องเข้า ชั้นเรียน อาทิ ฝึกวิธีการให้คำปรึกษา ฝึกวิเคราะห์สิ่งที่ ได้จากแบบทดสอบทางจิตวิทยา การฝึกงาน เป็นต้น การที่นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ นักศึกษาจำเป็นต้องมีพฤติกรรมการเรียนทั้งภายในและภายนอกที่เหมาะสม เช่น มี แรงสนใจในการเรียน สามารถประมวลความรู้และจับ ประเด็นสำคัญในเนื้อหาที่เรียน มีสมาธิในการเรียน รู้จัก แบ่งเวลา วางแผนการเรียน เลือกวิชาเรียนตามหลักสูตร ได้ด้วยตนเอง เรียนรู้วิธีควบคุมตนในการเรียน เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และต้องการ เปรียบเทียบว่านักศึกษาที่มีอายุ ชั้นปีที่เรียน และ ลักษณะการเข้าเรียนที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการ เรียนแตกต่างกันหรือไม่ รวมทั้งต้องการทำนายผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยใช้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เป็นตัวทำนาย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์และ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้นำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง และลงทะเบียนเรียนในกระบวนการวิชาพื้นฐาน ทางจิตวิทยาของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 16 กระบวนวิชา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย ได้ 4 กระบวนวิชา ได้แก่ วิชา PSY 2001, PSY 2006,

PSY 3004, PSY 4008 และไม่ได้เป็นวิชาที่ผู้วิจัยสอนคนเดียว ได้จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและเข้าสอบจริงจำนวน 366 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียนจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.772 ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดของ Weinstein et al. (2010) ที่กำหนดให้พฤติกรรมกรรมการเรียนแบ่งเป็นพฤติกรรมภายใน ได้แก่ ด้านเจตคติทางการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียนและพฤติกรรมภายนอก ได้แก่ ด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหา ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา ด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ ด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ด้านการตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง และด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบนิมานและนิเสธ ลักษณะการตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงมากที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ข้อคำถามแบบนิมาน จริงมากที่สุดจะให้คะแนน=5 จริง=4 จริงบ้าง=3 จริงน้อย=2 จริงน้อยที่สุด=1 ข้อคำถามแบบนิเสธ จริงมากที่สุดจะให้คะแนน=1 จริง=2 จริงบ้าง=3 จริงน้อย=4 จริงน้อยที่สุด=5 และกำหนดการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเรียนออกเป็น 3 ระดับ คือ คะแนน 1.00-2.33 เป็นระดับน้อย คะแนน 2.34-3.66 เป็นระดับปานกลาง และคะแนน 3.67-5.00 เป็นระดับมาก ส่วนที่ 2 เป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชา PSY2001, PSY2006, PSY3004 และ PSY4008

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 เป็นช่วงการสอบไล่ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โดยนักศึกษาได้ตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียนหลังจากที่นักศึกษาทำข้อสอบเสร็จเรียงลำดับตามวิชาที่มหาวิทยาลัยได้จัดสอบ วิชาแรก คือ PSY2006 วิชาที่สอง คือ PSY3004 วิชาที่ 3-4 คือ PSY4008 และ PSY2001 และเพื่อป้องกันไม่ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียนซ้ำ ผู้วิจัยได้เลือกแบบสอบถามเฉพาะนักศึกษาวิชาเอกจิตวิทยาที่ตอบครบสมบูรณ์ มีดังนี้ วิชา PSY2006 ได้ 182 ฉบับ วิชา PSY3004 ได้ 61 ฉบับ วิชา PSY4008 ได้ 30 ฉบับ

และวิชา PSY2001 ได้ 93 ฉบับ รวมทั้งหมด 366 ฉบับ ช่วงที่ 2 เป็นช่วงหลังการสอบไล่สิ้นสุด ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละวิชามาปรับฐานค่าคะแนนให้มีฐานคะแนนเต็มเท่ากับ 100 คะแนน หลังจากนั้น นำผลคะแนนสอบมาออกคะแนนให้ตรงกับแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียน

สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบรายคู่แบบ LSD และการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย

ผลการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีพฤติกรรมกรรมการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.60$) มีพฤติกรรมกรรมการเรียนภายในอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) และมีพฤติกรรมกรรมการเรียนภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) พฤติกรรมกรรมการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านเจตคติทางการเรียน ($\bar{X} = 4.50$) และพฤติกรรมกรรมการเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ ($\bar{X} = 2.72$)

2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเรียนภาพรวม พฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเรียนภาพรวมและภายนอกไม่แตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมภายในแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีลักษณะการเข้าเรียนต่างกันมีพฤติกรรมกรรมการเรียนภาพรวม พฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. พฤติกรรมกรรมการเรียนสามารถพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพฤติกรรมกรรมการเรียนกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.448

สรุปและวิจารณ์ผล

พฤติกรรมการเรียน

ในเรื่องพฤติกรรมการเรียน ผู้วิจัยได้สรุปและวิจารณ์ผลจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก ดังนี้

1. พฤติกรรมภายใน การที่นักศึกษามีพฤติกรรมภายในด้านเจตคติทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากซึ่งเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$) ด้านแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) นั้นอาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยามีความเชื่อมั่นต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงและสาขาวิชาเรียนว่า จะช่วยนำไปสู่เป้าหมายชีวิตที่นักศึกษาต้องการ โดยเฉพาะสาขาวิชาเอกที่เรียน นักศึกษาคิดว่ามีประโยชน์ เพราะช่วยให้เข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น พร้อมทั้งจะนำความรู้ไปช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำผู้อื่น ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนในวิชาเอกจิตวิทยา รวมทั้งภูมิใจที่จะบอกกับใคร ๆ ว่า กำลังเรียนในสาขาวิชานี้ สอดคล้องกับ Weinstein et al. (2010) ที่เห็นว่า การมีเจตคติที่ดีในการเรียน และการมีแรงจูงใจในการเรียน จัดเป็นพฤติกรรมภายในที่จะมีส่วนช่วยให้การเรียนประสบความสำเร็จ ขณะเดียวกัน จากการศึกษาได้ค้นพบว่า พฤติกรรมภายในด้านความวิตกกังวลในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) นั้นอาจเป็นเพราะ นักศึกษารู้สึกสับสนหรือไม่แน่ใจในระบบการให้เกรดของมหาวิทยาลัย เนื่องจากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เปลี่ยนระบบการให้เกรดของมหาวิทยาลัยจากเกรด G P F เป็น A B C D (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555) รวมทั้งนักศึกษาอาจมีความวิตกกังวลอันเกิดจากปัญหาบางประการที่มาจากตัวของนักศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาของ เรืองเดช (2541); นภาพรณ์ (2548) ที่พบว่า ปัญหาของนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านหรือมีปัญหาในการเรียน ส่วนมากจะเกิดจากตัวของนักศึกษา ยิ่งไปกว่านั้นระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ไม่ได้บังคับเวลาเรียน นักศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนตามที่มหาวิทยาลัยจัดให้ (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541) ทำให้นักศึกษาต้องใช้ความพยายามในการทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น พยายามควบคุมการเรียนด้วย

ตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับผู้เรียนเพราะจะมีส่วนช่วยให้จดจำได้นาน (Knowles, 1975) ขณะเดียวกันแม้ว่านักศึกษาได้มีความพยายามในการเรียนแล้ว แต่ผลการสอบไม่ผ่าน นักศึกษาจะสามารถลงทะเบียนสอบได้ โดยผลการสอบที่สอบไม่ผ่านจะไม่ถูกนำมาคำนวณเกรดเฉลี่ย จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษามีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง

2. พฤติกรรมภายนอก การที่นักศึกษามีพฤติกรรมภายนอกด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) นั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยามีความพยายามที่จะทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน โดยการนำความรู้เดิมไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนใหม่ นักศึกษามีวิธีการคิดและวิธีเรียนเป็นของตนเอง อีกทั้งได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่ง Weinstein et al. (2010) เห็นว่า การประมวลความรู้ในเนื้อหา จะต้องใช้จินตนาการมีวิธีการจัดการเกี่ยวกับการเรียน มีทักษะการใช้เหตุผล หรือมีวิธีเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่กำลังจะเรียนรู้ และจากการศึกษาได้พบว่า พฤติกรรมภายนอกด้านการมีสมาธิในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) นั้นอาจเป็นเพราะ ขณะที่นักศึกษาอ่านตำรา นักศึกษาชอบที่จะอ่านตำราในสถานที่สงบปราศจากเสียงรบกวน การที่นักศึกษามีสถานที่เรียนเหมาะสมจะช่วยให้นักศึกษาจดจำเนื้อหาที่เรียนได้ดี สอดคล้องกับ ศิลปชัย (2555) ที่เห็นว่า การที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนจะต้องมีสมาธิในการเรียน รักษาสุขภาพให้แข็งแรงเพื่อทำให้ความคิดแจ่มใสปลอดโปร่ง รวมทั้งกำจัดความวิตกกังวลหรืออารมณ์เสียที่จะส่งผลต่อการเรียน ลดการกระทบกระทั่งหรือการมีปัญหากับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ครู หรือครอบครัว ซึ่งบุคคลที่อยู่ในครอบครัวที่มีปัญหาทะเลาะเบาะแว้ง มักจะไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน

สำหรับพฤติกรรมภายนอก ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา ($\bar{X} = 3.54$) ด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ ($\bar{X} = 3.52$) ด้านการตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.51$) พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง นั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยามีภารกิจหรือมีปัญหบางประการทำให้ไม่มีเวลาพอเพียงสำหรับการอ่านตำราเรียน หรือไม่มีโอกาสทบทวนเนื้อหาที่เรียน ไม่สามารถสรุปเนื้อหา

สำคัญที่ได้จากการอ่านตำรา ลิมรายละเอียดของเนื้อหา มองภาพรวมของเนื้อหาทั้งหมดไม่ได้ ขาดทักษะในการอ่านตำรา สอดคล้องกับงานวิจัยของเรื่องเดช (2541) ที่พบว่า นักศึกษาขาดทักษะการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา ไม่รู้วิธีเรียน วิธีการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนทักษะอื่น ๆ เช่น การอ่าน การจดบันทึก เป็นต้น นักศึกษาไม่ได้คิดถึงคำถามในเนื้อหาที่ได้อ่านและไม่ตอบคำถามจากคำถามที่ตนเองได้ตั้งไว้ โดย บุญชัย (2555) กล่าวว่า ในขณะที่บททบทวนควรหัดเดาข้อสอบ หากเนื้อหาใดที่ไม่เข้าใจ ควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือสอบถามผู้สอนอีกครั้ง และเลือกบททบทวนเรียนในช่วงเวลาที่ร่างกายและจิตใจมีความพร้อมมากที่สุด เช่นเดียวกับ พิมพ์ภา (2553) ที่ได้เสนอข้อปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนสร้างลักษณะนิสัยการเรียนที่ดี คือ การหยุดพักในการอ่านของแต่ละหัวข้อ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสทบทวน อ่านตำราแล้วไม่น่าเบื่อ และพร้อมที่จะเรียนต่อไป และจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมภายนอกด้านการจัดการกับเวลาในการเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) อาจเป็นเพราะ นักศึกษาเรียนวิชาเอกจิตวิทยาไม่มีเวลาพอเพียงสำหรับการเรียนหรือการอ่านตำราเรียน อีกทั้ง

ในช่วงเวลาที่อ่านตำราเรียนนั้น นักศึกษา “จะคิดถึงสิ่งอื่น ๆ ในขณะที่อ่านตำราเรียน” ซึ่งจะทำให้ความสามารถในการจัดการกับเวลาในการเรียนลดลง ยิ่งไปกว่านั้น การที่นักศึกษาได้การใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลางโดยมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.72$) นั้นอาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยรวมคำแห่งได้จัดจำหน่ายตำราเรียนของแต่ละกระบวนวิชา ณ อาคารสำนักพิมพ์ ซึ่งสำนักพิมพ์มีภารกิจหลักคือ ผลิตตำราเรียนทุกกระบวนวิชาของทุกคณะในมหาวิทยาลัยรวมคำแห่ง พร้อมให้บริการจำหน่ายแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอและทั่วถึง โดยปริมาณการผลิตตำราจะสอดคล้องกับจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในแต่ละกระบวนวิชา (มหาวิทยาลัยรวมคำแห่ง, สำนักพิมพ์, ออนไลน์) ขณะเดียวกัน การที่นักศึกษามีตำราเรียนของแต่ละกระบวนวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียน จึงน่าจะเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่เข้าห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม รวมทั้ง ใช้สื่อต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น e-book, e-learning ฯลฯ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรวมคำแห่ง

พฤติกรรมกรเรียน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
พฤติกรรมภายใน	4.03	.487	มาก
- ด้านเจตคติทางการเรียน	4.50	.589	มาก
- ด้านแรงจูงใจในการเรียน	4.31	.658	มาก
- ด้านความวิตกกังวลในการเรียน	3.27	.886	ปานกลาง
พฤติกรรมภายนอก	3.42	.467	ปานกลาง
- ด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหา	3.84	.702	มาก
- ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา	3.54	.774	ปานกลาง
- ด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ	3.52	.771	ปานกลาง
- ด้านการมีสมาธิในการเรียน	3.78	.607	มาก
- ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน	3.03	.806	ปานกลาง
- ด้านการตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง	3.51	.812	ปานกลาง
- ด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้	2.72	.959	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวมพฤติกรรมกรเรียน	3.60	.415	ปานกลาง

การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนจำแนกตามอายุ

ในเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนจำแนกตามอายุนั้น ผู้วิจัยได้สรุปและวิจารณ์ผลจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก ดังนี้

1. พฤติกรรมภายใน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมภายในด้านเจตคติทางการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน และด้านความวิตกกังวลในการเรียนไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p > 0.05$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดรับนักศึกษาไม่จำกัดอายุ ซึ่งแตกต่างจากสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่จะรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีอายุระหว่าง 18-22 ปี (อ้อมใจ, 2551) นอกจากนี้ การที่นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาทุกระดับอายุตัดสินใจเลือกเรียนต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหงมักจะสมัครเข้าเรียนด้วยความเต็มใจ จึงน่าจะทำให้นักศึกษามีเจตคติทางการเรียนในลักษณะที่เชื่อมั่นต่อมหาวิทยาลัยว่าจะนำผู้เรียนให้ไปสู่เป้าหมายชีวิตที่ต้องการ มีแรงจูงใจในการเรียนซึ่งเป็นความตั้งใจจริงของผู้เรียนที่จะทำให้การเรียนนั้นประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลในการเรียนซึ่งเป็นความรู้สึกกลับสนไม่แน่ใจ หรือเป็นความรู้สึกไม่ดีเกี่ยวกับระบบการเรียนที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาได้แสดงความคิดเห็นว่า ระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นระบบที่เปิดกว้างเอื้อให้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ที่สนใจจะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเข้าสอบตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทำให้นักศึกษาต้องสามารถคิดวางแผนในการเรียน เลือกวิชาเรียนตามหลักสูตรได้ ความต้องการของแต่ละคน ยิ่งไปกว่านั้น นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา เป็นนักศึกษามีช่วงอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นช่วงชีวิตที่ต้องการให้ตนเองเป็นผู้มีประสิทธิภาพ สามารถทำทุกสิ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างดีเลิศ ทั้งภารกิจส่วนตัว การเรียน การสอน การประกอบอาชีพ ตลอดจนการช่วยเหลือสังคม (จงดี, 2555) ดังนั้น จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่ว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาที่มีอายุต่างกันจึงมีพฤติกรรมภายในไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมภายนอก จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมภายนอกด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหา ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา ด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ ด้านการมีสมาธิในการเรียน ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ด้านการตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง และด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p > 0.05$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นตลาดวิชา ทำให้นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาทุกระดับอายุจะต้องคิดและสร้างวิธีเรียนเพื่อช่วยให้ตนเองสามารถเรียนได้ดีขึ้น ต้องจับใจความหรือเนื้อหาสำคัญของบทเรียนด้วยตนเอง ต้องหาวิธีเรียน วิธีการจดจำเนื้อหา การใส่ใจในสิ่งที่เรียน การวางแผนหรือการแบ่งเวลาที่ใช้ในการเรียน เรียนรู้วิธีการที่จะทบทวนเนื้อหาและเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียน ตลอดจนใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ข้อมูลที่มีอยู่เพื่อช่วยเหลือในการเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาซึ่งมีอายุต่างกันมีพฤติกรรมภายนอกไม่แตกต่างกัน

จากสมมุติฐานที่ผู้วิจัยได้กำหนดว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมกรรมการเรียนแตกต่างกัน โดยใช้กลุ่มอายุของนักศึกษาเป็นตัวแปรต้นนั้น จึงไม่น่าจะนำมาใช้ศึกษากับพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่ตัดสินใจเลือกเรียนต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ว่าจะมีอายุเท่าใด ส่วนใหญ่มักจะเต็มใจเรียนรู้ด้วยตนเอง มุ่งมั่นจริงจังในการเรียน ซึ่งส่งผลทำให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีคุณลักษณะสำคัญ คือ เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจจริงที่จะเรียน มีความอดทน สามารถเรียนรู้และควบคุมการเรียนได้ด้วยตนเอง

การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนจำแนกตามชั้นปีที่เรียน

ในเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนจำแนกตามชั้นปีที่เรียน ผู้วิจัยได้สรุปและวิจารณ์ผลจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก ดังนี้

1. พฤติกรรมภายใน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมภายในด้านเจตคติทางการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ นั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีเจตคติทางการเรียนที่มุ่งมั่นที่จะเข้าเรียน โดยเฉพาะมีความรู้สึกที่เชื่อมั่นต่อสถานศึกษาที่จะนำไปสู่เรียนไปสู่เป้าหมายชีวิตที่ต้องการ (Weinstein et al., 2010) รวมทั้งนักศึกษามีความคิดว่า การเลือกเรียนสาขาวิชาจิตวิทยานั้นมีประโยชน์ ขณะเดียวกันการที่นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาชั้นปีที่ 1 มีความวิตกกังวลในการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เริ่มเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นปีแรก อาจมีความรู้สึกวิตกกังวลในการเรียน รู้สึกสับสนหรือไม่แน่ใจในระบบการให้เกรด หรือมีความรู้สึกกังวลในการสอบผ่านของแต่ละวิชาว่าเป็นเรื่องยาก อีกทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความมุ่งมั่น จริงจัง ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยจัดให้ สอดคล้องกับ ย่อมใจ (2551) ที่เห็นว่า นักศึกษาที่เรียนระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีความมุ่งมั่นในความสำเร็จเชิงวิชาการ ต้องการที่จะเข้าใจตนเอง แสวงหาเอกลักษณ์ และมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น จึงร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ได้มีข้อค้นพบที่น่าสนใจในเรื่องพฤติกรรมภายในด้านเจตคติทางการเรียนซึ่งพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3, ปีที่ 5-8 นั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความภาคภูมิใจที่จะบอกกับใคร ๆ ว่า เรียนสาขาวิชาจิตวิทยา และเกือบจะสำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ยังคงไม่แน่ใจในสิ่งที่เรียน รวมทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 5-8 ที่ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ สำหรับพฤติกรรมภายในด้านแรงจูงใจในการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมภายในด้านแรงจูงใจในการเรียนไม่แตกต่างกัน นั้นอาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่เรียนเอกจิตวิทยาไม่ว่านักศึกษาระดับชั้นปีใด ได้มีความตั้งใจจริงในการเรียน เพราะคิดว่าการเรียนจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต รวมทั้ง ถ้ารู้ว่าตนเรียนต่อยกกว่าคนอื่นจะยิ่งมีความพยายามตั้งใจในการเรียนมากขึ้น

2. พฤติกรรมภายนอก จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมภายนอกด้านการประมวลความรู้ในเนื้อหา ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา ด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ ด้านการมีสมาธิในการเรียน ด้านการตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง และด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p > 0.05$) นั้นอาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นตลาดวิชา ไม่บังคับเวลาเรียน เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความต้องการ ซึ่งทำให้นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาทุกชั้นปีมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คล้ายกัน ต้องเรียนรู้ที่จะควบคุมการเรียนด้วยตนเอง และต้องพยายามหาวิธีการสอบผ่านในแต่ละกระบวนวิชาให้ได้ ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาที่มีชั้นเรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภายนอกไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพฤติกรรมในการประมวลความรู้และเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา การตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง การมีสมาธิในการเรียน การเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ และการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ ยกเว้น พฤติกรรมภายนอกด้านการจัดการกับเวลาในการเรียนเท่านั้น ที่พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมด้านการจัดการกับเวลาในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 2.621$) โดยนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าชั้นปีที่ 1 นั้นอาจเป็นเพราะ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งจะเริ่มเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นช่วงชั้นที่นักศึกษาเข้าใจในระบบการเรียนและสามารถปรับตัวจากระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยได้ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เป็นนักศึกษาที่เกือบจะสำเร็จการศึกษา จึงเป็นกลุ่มที่สามารถวางแผนการเรียนหรือแบ่งเวลาที่ใช้ในการเรียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง และมีวิธีการเรียน คือ ตั้งใจเรียน จัดบันทึก อ่านทบทวนเนื้อหาวิชาหลาย ๆ ครั้ง เข้าเรียนทุกครั้ง หรือพยายามเข้าเรียนทุกครั้งที่มีโอกาส

จากการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมการเรียนรู้จำแนกตามชั้นปีที่เรียนของนักศึกษาโดยการแบ่งตามรหัสประจำตัวของนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนในแต่ละ

ปีการศึกษา นั้น จะเห็นว่า การเลือกวิชาที่ลงทะเบียนเรียน การมีจำนวนหน่วยกิตสะสมไม่สัมพันธ์กับชั้นปีที่เรียน เพราะได้มีนักศึกษาบางคนสมัครเข้าศึกษาเป็นรายกระบวนวิชาเพื่อเตรียมศึกษาระดับปริญญาตรี (Pre-degree) มาก่อน บางคนเทียบโอนหน่วยกิต ทำให้จำนวนหน่วยกิตสะสมของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีหน่วยกิตไม่เป็นไปตามแผนการศึกษา เช่น นักศึกษาชั้นปีที่ 5-8 อาจเลือกเรียนวิชาของชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจเลือกเรียนวิชาของชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 ดังนั้น ในการศึกษาที่ใช้ชั้นปีที่เรียนของนักศึกษาเป็นตัวแปรต้น อาจจะไม่สามารถนำมาใช้ศึกษากับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรวมคำแห่ง เพราะนักศึกษาสามารถเป็นผู้วางแผนการเรียน และเลือกวิชาเรียนด้วยตนเอง จึงน่าจะเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกันมีพฤติกรรมการเรียนในภาพรวม และพฤติกรรมภายนอกไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนจำแนกตามลักษณะการเข้าเรียน

ในเรื่องการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียน จำแนกตามลักษณะการเข้าเรียน ผู้วิจัยได้สรุปและวิจารณ์ผลจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก ดังนี้

1. พฤติกรรมภายใน จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะการเข้าเรียนต่างกันมีพฤติกรรมภายในด้านเจตคติทางการเรียน และด้านแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาเข้าเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่เคยเข้าเรียน และเข้าเรียน 1-3 ครั้ง นั่นอาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เข้ามาวิทยาลัยบ่อยครั้งหรือเข้าชั้นเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปมีความผูกพัน มีความเชื่อมั่นต่อมหาวิทยาลัยรวมคำแห่งว่าจะนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายชีวิตที่ต้องการ อีกทั้งนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา และเข้าเรียนมากกว่า 3 ครั้ง ได้แสดงความคิดเห็นว่าการเรียนสาขาวิชาจิตวิทยาเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ เพราะจะช่วยให้เข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ จึงทำให้นักศึกษามีความภูมิใจที่ได้บอกกับใคร ๆ ว่า กำลังเรียนอยู่ในสาขาวิชาจิตวิทยา และจากการศึกษาได้พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะการเข้าชั้นเรียนต่างกันมี

พฤติกรรมภายในด้านความวิตกกังวลในการเรียนไม่แตกต่างกัน นั่นอาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาไม่ว่าจะเข้าเรียนหรือไม่เข้าเรียนก็ตาม ต่างมีความรู้สึกว่าการเรียนวิชาจิตวิทยาซึ่งมีเนื้อหาวิชาที่จะต้องนำความรู้ที่ได้รับไปทำความเข้าใจในตนเองและทำความเข้าใจผู้อื่น จำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการให้คำปรึกษาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบได้อย่างถูกต้อง ซึ่งในบางครั้งอาจเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก จึงทำให้นักศึกษาต้องใช้ความพยายามและตั้งใจเรียนมากขึ้น จากลักษณะดังกล่าวนี้จึงน่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาไม่ว่าจะเรียนชั้นปีใดมีลักษณะพฤติกรรมภายนอกด้านความวิตกกังวลในการเรียนไม่แตกต่างกัน

2. พฤติกรรมภายนอก จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะการเข้าเรียนต่างกันมีพฤติกรรมภายนอก ได้แก่ ด้านการประมวลผลความรู้ในเนื้อหา ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหา ด้านการจัดการกับเวลาในการเรียน ด้านการตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาเข้าเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเข้าเรียน และเข้าเรียน 1-3 ครั้ง ส่วนพฤติกรรมภายนอกด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้พบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาเข้าเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเข้าเรียน นั่นอาจเป็นเพราะ การที่นักศึกษามีโอกาสเข้าเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป จะช่วยให้นักศึกษาทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ง่าย เพราะก่อนการเข้าชั้นเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสทบทวนเนื้อหามาก่อน ขณะฟังคำบรรยายได้จดบันทึกคำบรรยาย สรุปเนื้อหาออกมาเป็นประเด็น สอดคล้องกับ บุญชัย (2555) ที่เสนอแนะวิธีเรียนในระดับมหาวิทยาลัยว่า ผู้เรียนจะต้องเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ หมั่นทบทวนเนื้อหาเป็นประจำ สร้างมโนภาพตามเนื้อหาที่เรียน สรุปเนื้อหาออกมาเป็นประเด็น จดเป็นคำหลัก 2-3 คำ หลังจากนั้น นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลอย่างเป็นระบบ เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ขณะเดียวกัน การที่นักศึกษาเข้าชั้นเรียนจะมีโอกาสได้รับฟังคำบรรยาย ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้มีการเตรียมการสอน มีแผนการสอน เข้าสอนอย่าง

สม่ำเสมอ ปรับปรุงกระบวนการสอนในชั้นเรียนให้เหมาะสม นำเสนอเนื้อหาจากง่ายไปสู่เนื้อหายาก สอนแบบค่อยเป็นค่อยไป รวมทั้งให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำแบบฝึกหัด เช่นเดียวกับ ชาญชัย (2555); วิชัย (2537) ที่เห็นว่า การเรียนที่จะประสบผลสำเร็จจะมีลักษณะที่สำคัญ คือ ผู้สอน ควรมีพื้นฐานความรู้ด้านวิชาการ มีความสามารถในการสอน ต้องปรับปรุงกระบวนการสอนให้เหมาะสม ดังนั้น การที่นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยาเข้าเรียนบ่อยครั้งหรือเข้าเรียนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปจะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนได้รวดเร็วกว่านักศึกษาที่ต้องเรียนด้วยตนเอง หรือนักศึกษาที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนอย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยามีพฤติกรรมภายนอกด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ และด้านการมีสมาธิในการเรียนไม่แตกต่างกัน นั่นอาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา ไม่ว่าจะเข้าเรียนหรือไม่ก็ตาม ส่วนใหญ่ก่อนเข้าสอบจะมีวิธีการอ่านตำราเรียน ในสถานที่ที่สงบ ปราศจากเสียงรบกวน มีการเดาข้อสอบและตอบคำถามไปพร้อมกันเมื่อเข้าสอบและหาคำตอบเสร็จจะทบทวนคำตอบอย่างรอบคอบก่อนส่งกระดาษคำตอบ ซึ่งลักษณะพฤติกรรม การเรียนดังกล่าว เป็นลักษณะนักศึกษาที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาลักษณะ การเข้าเรียนต่างกันมีพฤติกรรมภายนอกด้านการเตรียมตัวและเทคนิคในการสอบ และด้านการมีสมาธิในการเรียนไม่แตกต่างกัน

การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้พฤติกรรม การเรียนเป็นตัวทำนาย

การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ พฤติกรรมการเรียนเป็นตัวทำนาย พบว่า พฤติกรรม การเรียนกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความ สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.448 และพฤติกรรม การเรียนสามารถพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนได้ร้อยละ 20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการเรียนจัดเป็น พฤติกรรมที่สำคัญ บุคคลที่มีพฤติกรรม การเรียนที่ เหมาะสมจะช่วยให้บุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จใน การเรียน หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ซึ่งผลที่ได้

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมการเรียนสามารถ พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20.0 นั้น อาจเป็นเพราะพฤติกรรมการเรียนได้พัฒนามาจาก พฤติกรรมภายใน จัดเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น สังเกตไม่ได้ แต่จะมีพลังผลักดันให้ผู้เรียนใส่ใจหรือเบนความสนใจ ออกจากการเรียน ส่วนพฤติกรรมภายนอกเป็นสิ่งที่ มองเห็น สังเกตได้ เป็นพลังที่สามารถควบคุมการ ปฏิบัติตนในการเรียน (Weinstein et al., 2010) ซึ่ง พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่ว่าจะ เป็น พฤติกรรมภายในหรือพฤติกรรมภายนอกนั้น นักศึกษา ทุกคนมีเหตุผลในการตัดสินใจสมัครเข้าเรียนใน มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นของตนเอง บางคนต้องการ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา บางคนต้องการเพื่อนใหม่ และเลือกที่จะร่วมทำกิจกรรมทางสังคม หรือบางคนมุ่งมั่น อย่างจริงจังที่จะได้รับความรู้และทักษะต่าง ๆ สอดคล้อง กับ สุวัฒน์ (2545) ที่เห็นว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคน ต้องการนำความรู้ไปแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงาน บางคน ต้องการได้รับวุฒิปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเพื่อปรับขึ้น เงินเดือน ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็น สถานศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา ผู้ศึกษาสามารถ ศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมาเข้าชั้นเรียนที่ มหาวิทยาลัยจัดให้ (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย รามคำแหง, 2541) และนักศึกษาจะต้องเข้าสอบตาม เวลาที่มหาวิทยาลัยได้ประกาศไว้ในตารางสอบได้ จึง น่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา แต่ละคนมีหลายลักษณะ อาทิ บางคนมีความตั้งใจจริง และมีจิตใจที่มุ่งมั่นได้พยายามเข้าชั้นเรียนเพื่อฟังคำ บรรยาย ทบทวนบทเรียน อ่านตำราเรียน เข้าสอบได้ แต่สอบไม่ผ่านหรือได้ผลคะแนนการสอบไม่เป็นที่น่าพอใจ หรือบางคนมีความสามารถหรือมีระดับสติปัญญาสูงจะ ใช้เวลาในการทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนได้รวดเร็ว และสอบผ่านในแต่ละวิชาเพียงครั้งเดียว ในเรื่องผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะต้องการสอบ ผ่านในแต่ละวิชาเพื่อรับปริญญาบัตร ทำให้นักศึกษา ต้องสร้างสมาธิในการเรียน จัดการกับเวลาในการเรียน ตรวจสอบทบทวนสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง และใช้เทคนิค ช่วยในการแสวงหาความรู้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม นักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงสามารถลงทะเบียนเรียนพร้อม

กับการทำงาน งานที่ทำนั้นอาจเป็นงานประจำหรืองานแบบครั้งคราว ทำให้นักศึกษาไม่มีโอกาสเข้าเรียน แต่นักศึกษาได้พยายามจัดสรรเวลาเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนด้วยตนเอง และพยายามเข้าสอบไล่ตามที่มหาวิทยาลัยได้แจ้งกำหนดไว้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ น่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาสามารถทำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เพียงร้อยละ 20 ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนด้านการใช้เทคนิคช่วยในการแสวงหาความรู้ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.72$) ดังนั้น คณะอาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริม สนับสนุน หาวิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ข้อมูลซึ่งมหาวิทยาลัยได้จัดเตรียมให้บริการเพื่อช่วยเหลือในการเรียนของนักศึกษา โดยอาจารย์ควรมอบหมายงานให้นักศึกษาเข้าห้องห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าอ่านตำราเพิ่มเติม รวมทั้งให้นักศึกษาใช้สื่อของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น หรือให้นักศึกษาเขียนรายงานเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน จัดเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาจดจำในสิ่งที่เรียนได้ดี

2. จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.60$) ดังนั้น คณะอาจารย์ ผู้บริหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรหาแนวทางให้นักศึกษาได้รู้หลักการหรือแนวทางที่ใช้ในการเรียนระดับอุดมศึกษา เช่น การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย วิธีการสร้างความจำที่ดี การสร้างสมาธิในการเรียน และการเตรียมตัวสอบ ฯลฯ ด้วยการจัดกิจกรรม จัดโครงการประชุม หรือการอบรมสัมมนา เป็นต้น

3. จากการศึกษาพบว่า มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยมีปัญหาในการเรียนและขาดที่ปรึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดอาจารย์ที่ปรึกษาหรือจัดหน่วยงานการแนะแนวที่สามารถให้คำปรึกษากับนักศึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหา ป้องกัน ส่งเสริม และพัฒนาให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

4. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยา ซึ่งหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยามี 4 วิชาเอก คือ จิตวิทยาการปรึกษา จิตวิทยาคลินิกและชุมชน จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ และจิตวิทยาพัฒนาการ ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาจิตวิทยาที่เรียนในแต่ละวิชาเอกมีความชัดเจนและสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมมากกว่าร้อยละ 75 หรือเป็นนักศึกษาที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาฝึกงาน คือ วิชา PSY4299 (ฝึกงานจิตวิทยาการปรึกษา) วิชา PSY4399 (ฝึกงานจิตวิทยาคลินิกและชุมชน) วิชา PSY4499 (ฝึกงานจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ) และวิชา PSY4599 (ฝึกงานจิตวิทยาพัฒนาการ) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่เรียน ตลอดจนแนวทางที่นักศึกษาใช้ในการแก้ไขปัญหาในการเรียนโดยเริ่มตั้งแต่วันแรกของการสมัครเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจนเกือบจะสำเร็จการศึกษา

5. จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนสามารถพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 20.0 ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนในภาพรวม โดยไม่ได้พยากรณ์พฤติกรรมการเรียนจำแนกเป็นรายด้าน ซึ่งพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่จะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนได้นั้นมีหลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมภายใน เช่น ด้านการมีแรงจูงใจในการเรียน เป็นต้น หรือพฤติกรรมภายนอก โดยเฉพาะด้านการประมวลความรู้ ในเนื้อหาที่ได้เรียน ด้านการเลือกประเด็นสำคัญในเนื้อหาที่เรียน และด้านการจัดการกับเวลาในการเรียนนั้นจะเกี่ยวข้องกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนที่จะดำเนินการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งศึกษาพฤติกรรมการเรียนเป็นรายด้านเพื่อที่จะพยากรณ์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้สนับสนุนเงินอุดหนุน ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ร.ท. จีรัชัย หงษ์ยันตรชัย ที่ปรึกษาโครงการวิจัย รองศาสตราจารย์ มุกดา ศรีรงค์ อาจารย์ ดร.มานิภา วิเศษสาธิต อาจารย์ ทศนา ทองภักดี อาจารย์ ชนิดาภา จริยะเศรษฐพงศ์ ที่มี ส่วนช่วยเหลือในการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการ เรียน และอนุเคราะห์ให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขอขอบคุณหัวหน้าดีกสอบและกรรมการควบคุมการสอบ ไล่ทุกท่านที่อำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาได้ตอบ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน ตลอดจนนักศึกษาที่ได้ ตอบแบบสอบถามทุกคน

เอกสารอ้างอิง

- จงดี ยังยืน. 2555. จิตวิทยา "การเพิ่มประสิทธิภาพแห่ง ตน". ค้นเมื่อ 22 เมษายน 2555, จาก <http://www.stou.ac.th/Thai/Offices/Oes/Guide/epower.html>
- ชาญชัย อินทรประวัติ. 2555. ประสิทธิภาพของการ เรียนการสอน. ค้นเมื่อ 22 เมษายน 2555, จาก <http://www.sut.ac.th/vedu/article/teaching2.htm>
- นภาพรณ์ จันทระศัพท์. 2548. ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์.
- บุญชัย โกศลธนากุล. 2555. เคล็ดลับในการเรียนสู่ ความสำเร็จ. ค้นเมื่อ 22 เมษายน 2555, จาก <http://www.drboonchai.com/index.php?option=content&task=view&id=187&Itemid>
- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2541. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2555, จาก <http://e-book.ram.edu/e-book/handbookram/handbookprb.pdf>
- พิมพ์ภา คลั่งสินศิริกุล. 2553. สร้างการเรียนรู้ให้เป็นนิสัย. ค้นเมื่อ 22 เมษายน 2555, จาก <http://counsel.spu.ac.th/content/729/16127.php>
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2555. คู่มือแนะนำนักศึกษา การประเมินผลการเรียนด้วยระบบ A B C D F. กรุงเทพฯ. ผู้แต่ง.
- _____. สำนักพิมพ์. 2555. ประวัติ ความเดิม. ค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2555, จาก <http://www.ru.ac.th/rupress/>
- _____. 2555. มหาวิทยาลัย รามคำแหง: Ramkhamhaeng University. ค้น เมื่อ 22 เมษายน 2555, จาก <http://www.ru.ac.th/newRu/#>
- ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน. 2549. ศูนย์สื่อการสอนทาง อิเล็กทรอนิกส์. ใน สุเทพ พย์คัม (บรรณาธิการ), มหาวิทยาลัยรามคำแหง 35th Anniversary Ramkhamhaeng University (หน้า 118-119). มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร.
- เรืองเดช วงศ์หล้า. 2541. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนบางรายวิชาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี. รายงานการ วิจัย. นครราชสีมา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ศิลาปชัย ชาวเจริญรัตน์. 2555. เรียนอย่างไรให้ประสบ ความสำเร็จ. ค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2555, จาก <http://www.cedthai.org/webboard.php?method=webboard&postnew=1&id=28&gid=4>
- สุชาติ กิจชนะเสรี. 2549. เทคโนโลยีรามฯ. ใน สุเทพ พย์คัม (บรรณาธิการ), มหาวิทยาลัยรามคำแหง 35th Anniversary Ramkhamhaeng University (หน้า 82-85). มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2545. จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรม ผู้ใหญ่ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ. เอ็กซ์เปอร์ เน็ท.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. 2551. คุณลักษณะและประเภท ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย. ค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2555, จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/188723>

- อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์. 2554. ความคิดเห็นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ตำราเรียนแบบศึกษาด้วยตนเองในวิชา PC 393. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Crain, W. 1992. Theories of development: Concepts and application. 3rd ed. Englewood Cliffs, NJ. Prentice-Hall.
- Huffman, K., Vernoy, M., and Vernoy, J. 1995. Essentials of psychology in action. 4th ed. New York. John Wiley & Sons.
- Knowles, M. S. 1975. Self-directed learning: A guide for learners and teacher. Chicago. Association Press.
- Weinstein, C. E., Schulte, A. C. and Palmer, D. R. 2010. The LASSI (Learning and Study Strategies Inventory). Retrieved June 22, 2012, from <http://www.neable.org/wp-content/uploads/2010/03/Success-by-Design-Overview-of-LASSI.doc>